

Svajonų
ROMANAI

Aistra

EMILIE ROSE

Rizikuoti verta

9,79 Lt / 2012 liepa-rugpjūtis

BEVERLI HILSO
HADSONAI

Knygute.lt

Emilie Rose

RIZIKUOTI VERTA

Ketvirtasis šešialogijos
"Beverli Hilso Hadsonai"
romanas

Versta iš Emilie Rose,
Bargained Into Her Boss's Bed, 2009
© Emilie Rose, 2009

Šis leidinys publikuojamas pagal sutartį su
„Harlequin Enterprises II B.V. / s. à. r. l.“

Visos teisės į šį kūrinį saugomos, įskaitant teisę
atkurti visą arba iš dalies bet kokia forma.

Visi šios knygos personažai yra išgalvoti.
Bet koks panašumas į tikrus asmenis, gyvus ar
mirusius, yra visiškai atsitiktinis.

© Dovilė Vaišvilaitė-Akdere,
vertimas iš anglų kalbos, 2012
© Rima Milaševičienė, dizainas, 2010
© iStockphoto.com, viršelio nuotrauka
© „Svajonių knygos“, 2012
ISBN 978-609-406-513-2

Elektroninę knygą paruošė Knygute.lt, 2013

Pirmas skyrius

- Kas čia dabar?

Išgirdusi susierzinusį ir nekantrų Makso Hadsono balsą Dana Folon susigūžė. Tačiau kaltinti jo negalėjo. Grėsmingai artėjo nepajudinamai galutinis *Hudson Pictures* statomo filmo terminas, tad žinia apie jos pasitraukimą Hadsonams toli gražu nebuvo maloni.

Vis dėlto Dana turėjo priežasčių. Svarių priežasčių.

Nenusileisk. Vykdyk savo planą. Griausmingas instruktuojantis vyresniojo brolio balsas vis dar aidėjo galvoje, nors ir iš kitapus Atlanto vandenyno.

Dana įtempė beatsileidžiančias drąsos vadeles, nubraukė nuo blakstienų tamsių ataugusių kirpčiukų užuolaidą ir užkišo galiukus už ausies. Žvilgsnis atšoko nuo skaidriai mėlynose Makso akyse spindinčios nuostabos ir susitelkė į pro trijų prasegtų baltų *Joseph Abboud* firmos marškinių sagų tarpą žiojintį raumeningos įdegusios krūtinės trikampį. Pavojinga teritorija.

- Tai prašymas atleisti iš darbo. Maksimali, aš išeinu. Kai tik grįšime į Jungtines Valstijas, kas nors turės mane pakeisti. Jau sukūriau skelbi-

mā, tau tereikia patvirtinti.

- Negali išeiti. - Maksas viena ranka sulamdė popieriaus lapą ir sviedė į viešbučio apartamentų, kuriuos kelis pastaruosius mėnesius naudojo kaip laikiną biurą, kampe stovinčią šiukšlių dėžę. Nepataikė. Dana buvo įsitikinusi, kad per visus penkerius jos darbo metus *Hudson Pictures* Maksui, nesvarbu, kokiame buvo žemyne, nė karto nepavyko popieriaus gniužulėlio pataikyti į šiukšlių dėžę. Gal jis kūrybingas ir talentingas prodiuseris ir filmų redaktorius, tačiau sportiniais komandinio pobūdžio sugebėjimais negalėjo pasigirti, nors turėjo nuostabiai sudėtą kūną.

Tačiau Dana jį vis vien mylėjo, o žinodama, kad tas jausmas absoliučiai vienpusis, tikriausiai niekada taip ir nesulauksiantis atsako, jautėsi visiškai kvaiša. Laikas pripažinti, kad Maksas mylės savo mirusią žmoną, kol pagaliau susijungs su ja pomirtinėje karalystėje, ir gyventi toliau.

Jis vėl ėmė vartyti popierius, tarsi Danos prašymo nė nebūta, o jai kilo pagunda apsiskuti ir pabrukus uodegą sliūkinti atgal į savo viešbučio kambarį. Tačiau taip pasielgti negalėjo. Ne šį kartą.

Draugės pasiūlymas sutapo su brolio nelai-

mės metinėmis, ir Dana suprato, kad nuo to laiko, kai pradėjo dirbti *Hudson Pictures*, nė per nago juodymą nepasistūmėjo į priekį svajonių link. Jos brolis, nepaisydamas kliūčių ir sukrečiančių įvykių, nesiliovė siekės tikslų, būtent jis – siektinos drąsos pavyzdys.

Tą rytą Dana sau pažadėjo, kad su visa *Hudson Pictures* komanda ir aktoriais iš Prancūzijos grįžusi į Kaliforniją iš karto stvers gyvenimą už ragų – imsis karjeros ir taip trokštamos šeimos planų įgyvendinimo.

– Maksai, turiu išeiti. Noriu pati kurti filmus, o savo studijoje to niekada neleisi. Kaip ir parašyta mano prašyme, savarankiškoje kino bendrovėje turiu galimybę...

– Tu manęs nesupratai. Išeiti *negali*, kaip negali ir dirbti kitiems filmų statytojams. – Kategoriškas Makso tonas įspėjo, kad geriau nesiginčyti.

Dana čia ateidama žinojo, kad nebus lengva. Kaip tik dėl šios priežasties užtruko ne vieną savaitę – iki priešpaskutinės išvykimo iš Prancūzijos dienos, kol šiam pokalbiui sukaupė užtektinai drąsos.

– Tavo nuomonės neprašau.

– Nes ir taip žinai, ką pasakysiu. Tai kvailas

sprendimas: iškeisdama pagrindinį žaidėją – Hadsonus – į trumpalaikę savarankišką kino bendrovę, žengtum žingsnį atgal. Be to, pasi-skaityk sutartį. Tau draudžiama dirbti kitoje filmų bendrovėje dvejus metus po išėjimo iš mūsų.

Iš nuostabos Dana kone susverdėjo. Neatmi-nė, kad į sutartį būtų įtrauktas punktas dėl konkurencijos, tačiau gavusi progą dirbti Had-sonams ji taip susijaudino, jog sutarties tada įdėmiai neperskaitė, nors ir privalėjo. Doku-mentas gulėjo namie segtuvų spintoje. Ar Makso žodžiai teisingi, patikrinti negalėjo.

- Dvejus metus?

- Taip, šis punktas įtraukiamas į visas mūsų sutartis. Išeinantys žmonės negali išsinešti privačios informacijos.

Maksas staigiu judesiu persibraukė pirštais per trumpus tamsius plaukus ir tarsi kažko ieškodamas kilstelėjo nuo stalo šūsnį popierių, o to kažko neradęs susierzino. Danai prireikė valios pastangų, kad nepultų į pagalbą kaip paprastai.

Padėti Maksui ir juo rūpintis jai nebebuvo tik darbas, tai tapo įkyriu įpročiu, kurio jau seniai reikėjo atsikratyti.

- Tavo išpuolis visiškai ne laiku, - jis pridūrė nė nepakeldamas akių.

Žioptelėjusi Dana pasistengė suvaldyti beprasiveržiantį pyktį. Neapgalvotais žodžiais ir jausmų protrūkiais nieko neišspręsi, o Maksui šiurkštumas nebūdingas. Kita vertus, tokį spaudimą darbe jis irgi retai patirdavo. Filmas turėjo būti galutinai baigtas, kol jo senelės Lilijanos Hadson nepasiglemžė vėžys. Darbas artėjo prie pabaigos, filmas pastatytas, prasi-dėjo apdorojimo stadija, tačiau laikas tirpte tirpo. Jo mažai, o Lilijanos dienos suskaičiuotos. Visi darbavosi be atvangos, nervai įtemp-ti.

Vis dėlto Daną užplūdęs pyktis užgožė dve-jones ir nenorą įžeisti Makso jausmus. Prieš penkerius metus pradėjusi dirbti *Hudson Pictures* neketino užsibūti - tik įgyti patirties ir po metų dvejų judėti toliau. Prodiuserio ir filmų redaktoriaus - net jei tai pats Maksas Hadsonas - vyriausiosios padėjėjos pareigoms ji per-nelyg kvalifikuota. Turėjo galybę rekomenda-cijų, ir visai nesvarbu, kad ne iš vakarinės, o iš rytinės pakrantės.

Dana visada svajojo pati kurti filmus. Tačiau Maksas pasirodė besąs puikus viršininkas. Iš jo išmoko kur kas daugiau nei per visus universi-

teto ir praktikos metus.

Bet paskui kaip kvailė jį įsimylėjo, užkirsdama sau kelią judėti į priekį. Ligi šiol. Praėjusią savaitę pamačiusi Maksą pasišalinant su dar viena šviesiaplauke Dana suvokė, kad net romantiškoje Provanso Montkalmų pilies atmosferoje jis negali žvelgti į ją kaip į moterį, tad ir toliau ją matys tik kaip biuro daiktą.

Kad būtų šalia Makso, Dana ilgai gniaužė svajones. Metas iš esmės viską pakeisti. Jos brolis mėgo sakyti, kad lūkuriuodamas niekur nenukeliausi, o ligi šiol ji kaip tik taip ir elgėsi. Šitam turėjo būti galas. Dabar pat.

Kad neimtų klykti ant Makso, Dana sąmoningai apramdė įsiūtį ir, kai jau manėsi ganėtinai susitvardžiusi, giliai įkvėpė.

- Tai ne įžūlumas, Maksai. Tai - mano karjera.

Jis pakėlė galvą ir pažvelgė lediniu žvilgsniu.

- Jeigu mėginsi ieškoti darbo kažkur kitur filmų pramonės srityje, karjeros nepadarysi.

Šokas buvo toks stiprus, kad Danos šonkaulius tarsi kas aštriu kardu pervėrė. Užplūdo nuostabos, nuoskaudos ir išdavystės banga. Kai kalba pakrypdavo apie filmo vizijos įgyvendinimą, Maksas garsėjo nepalenkiamu bū-

du, tačiau su ja visada elgėsi švelniai.

- Po visko, ką dėl tavęs padariau, balsuosi prieš mane?

- Nė nesudvejojęs. Tavo išėjimas sukliudytą baigti filmą, kol... - Makso balsas užlūžo, ir jis nusuko akis į ant sienos kabantį parengiamąjį maketą. Tačiau kažin ar jo mintys sukosi apie grafinę filmo scenų išraišką.

Jo žandikaulių raumenys įsitempė, lūpos susispaudė. Matydama, kaip jis kovoja su užplūdusiais jausmais, Dana pajuto kone smaugiantį dusulį. Žinojo, kad Maksas beprotiškai myli Lilijaną. Hadsonų matriarchę dievino visa šeima. Todėl suvokimas, kad netrukus jos neteks, varė į neviltį. Vis dėlto Dana buvo tikra, kad dėl vieno dalyko Maksas klysta. Šį filmą baigs ir be jos.

Regimai suėmęs save į rankas jis vėl atgręžė žvilgsnį į Daną. Šį kartą akyse nebuvo matyti jausmų, jos spinduliavo tvirtu ryžtu. Tokia veido išraiška ištaręs kelis glaustus sakinius Maksas sugebėdavo sutramdyti bet kurį netinkamai besielgiantį komandos narį ir aktorių. Dana smarkiau suspaudė kojas, kad ir iš jos neliktų šlapia vieta.

- Dana, neleisiu, kad per tave filmas vėluotų.

Senelė nori išvysti su savo vyru išgyventą meilės istoriją ekrane. Aš jos nenuvilsiu. Ir padarysiu viską, kad tu nepakenktum projektui.

- *Nepakenkčiau!* - Dana negalėjo patikėti savo ausimis. Žinojo, kad Maksui nebus lengva susitaikyti su jos pasitraukimu, bet kad grąsintų? Kai prieš penkerius metus pradėjo dirbti padėjėja, jis vis dar gaivelėjosi po žmonos netekties. Išskyrus kvėpavimą už jį, Dana padarė viską, kad padėtų išgyventi sielvartą. Visą laiką buvo Makso dešinioji ranka.

O jis taip atsidėjoja?

Danos kraujas kunkuliavo iš įsiūčio. Jeigu ilgiau čia liks, pasakys ką nors, dėl ko vėliau gailėsis.

- Grįžtu į savo kambarį. - Šiai akistatai ji išnaudojo visus savo išteklius, nes Maksas elgėsi kaip visiškas kvailys. Reikėjo iš naujo apgalvoti strategiją. Toliau taip tęstis negalėjo. Tik ne šitaip.

Dana pasisuko ant kulno ir žengė iš Makso apartamentų. Jai pavymui nuaidėjo panosėje sumurmėti keiksmai. Maksas liepė grįžti, tačiau ji nesustojo, bet patraukė ne į savo kambarį. Negalėjo. Ją apėmė uždarytų patalpų baimė. Praėjusi liftą Dana nustraksėjo avariniais

laiptais žemyn ir stipriai stumtelėjusi šonines viešbučio duris atsidūrė automobilių stovėjimo aikštelėje. Tada dideliais žingsniais nuskubėjo... *kur nors* – pati nežinojo kur, tačiau šią akimirką visur atrodė geriau nei ten, kur liko tas siutą keliantis savanaudis niekšas.

– Dana, – už nugaros šūktelėjo Maksas. Nekreipdama dėmesio ji ėmė eiti sparčiau. – Dana. Palauk.

Ji girdėjo greitėjančius žingsnius, lyg Maksas būtų pasileidęs bėgti ristele, paskui ant alkūnės nusileidusi ranka ją sustabdė ir Maksas atsuko veidu į save.

– Suteik porą mėnesių. Leisk užbaigti *Garbę*. Tada pasikalbėsime.

– Maksai, nebėra apie ką kalbėtis. Ne kartą prašiau svarbesnių pareigų, bet jau tiek sykių girdėjau tavo atsisakymą, kad nustojau aušinti burną. Tiek laiko ir pinigų į filmų kūrėjos laipsnį investavau ne tam, kad tapčiau vyriausiąja prodiuserio padėjėja.

– Aš tave paaukštinsiu.

Ji loštelėjo galvą atgal ir piktai pažvelgė Maksui į akis. Kartais jis būdavo toks bukas, kad norėdavosi plaukus nuo galvos rautis.

– Viskas ne dėl pinigų ir net ne dėl projekto.

Šia juosta tikiu visa širdimi ir noriu padėti ją užbaigti. Tačiau galimybė sukurti nepriklausomą filmą nedažnai pasitaiko. Savo draugės bendrovei esu reikalinga *dabar*. Ir tik todėl, kad netikėtai mirė jų prodiuseris. Atsakymo verčiu laukti jau tris savaites. Jeigu atmesiu pasiūlymą ar dar delsiu, jie ras kitą. Maksai, tu supranti biudžeto ir laiko apribojimus. Puikiai suvoki, kad turiu tuojau pat judintis.

Danai regėjosi, kad mato, kaip Makso galvoje vyksta skaičiavimai. Jo ranka nuo Danos alkūnės pakilo prie peties, o pro ilgus ir šiltus pirštus į kūną ėmė skverbtis kaitra, pradegindama palaidinės medžiagą ir liedamasi tiesiai į kaulus. Jam šis prisilietimas nebuvo juslinis. Kitaip nei jai. Šią *neglamonę* ji jautė giliai viduje.

Makso prisilietimai teikė palaimą ir kėlė nepapokančią. Danai patiko jausti, kaip kūnas nuo menkiausios jo glamonės susijaudina, įsielektirina ir įsitempia, tačiau negalėjo pakęsti, kad nuo nereikšmingiausio Makso pirštų prisilietimo jos keliai – ir valia – virsta žele, o ji pati – žaisliuku šio vyro rankose.

Bet jis to nė nepastebėdavo.

Tad prie nuoskaudos prisidėjo ir įžeidimas.

- Dana, lik. Į *Garbės kūrėjų sąrašą* būsi

įtraukta kaip prodiuserio pavaduotoja. O tai bus geriausia rekomendacija, kai nuspręsi kopėti karjeros laiptais. Nors išėjimo palengvinti tikrai neketinu. Esi geriausia padėjėja, kokią kada nors turėjau.

Makso pagyra sušildė Danos širdį, tačiau jau kitą akimirką realybė perliejo tarsi šaltas dušas. Maksas kalbėjo apie jos darbą, o ne apie asmenybę. Visada matys ją tik kaip bendradarbę. O ji norėjo daugiau – gerokai daugiau. Vis dėlto dabar, jo pirštams švelniai masažuojant petį, Dana jautėsi pernelyg išsiblaškiusi, kad priimtų sprendimą.

Todėl nusipurtė Makso ranką.

– Pagalvosiu, sprendimą pranešiu prieš nusileidžiant Los Andžele.

– Rytoj su tavimi neskrisiu. Turiu likti čia dar savaitei, gal dviem ar trimis. Atsakymo reikia dabar.

Apimta nevilties ir jausdamasi lyg įkalinta, Dana sunkiai tegalėjo kvėpuoti. Jeigu ji sutiks, žodžio laikysis. Skirtingai nuo daugumos Holi-vudo gyventojų, Danos žodis atstojo užstatą. Bet jeigu liks su juo.....